

THE ROMANIAN ORTHODOX METROPOLIA OF THE AMERICAS
SAINT NICHOLAS - ROMANIAN ORTHODOX CHURCH
 45-03 48 Av. Woodside NY, 11377; www.stnicholaschurch.net

Se implinesc 100 de ani de la Marea Unire din 1 Decembrie 1918. Marea Unire reprezinta unirea teritoriilor romanesti:

- unirea Basarabiei cu Romania la 27 martie 1918
- unirea Bucovinei cu Romania la 28 noiembrie 1918
- unirea Transilvaniei, Banatului, Crisanei si Maramuresului la 1 decembrie 1918

PROGRAMUL LITURGIC ÎN SĂPTĂMÂNA 26 NOIEMBRIE – 2 DECEMBRIE

Miercuri 28 Noiembrie:

Acatistul Sfântului Nicolae ..... 6.00 PM

Joi 29 Noiembrie:

Vecernie ..... 6.00 PM

Vineri 30 Noiembrie: SFANTUL APOSTOL ANDREI

Utrenie și Sfânta Liturghie ..... 8.30 AM

Sambata 1 Decembrie:

Utrenie, Sfânta Liturghie si Parastas ..... 8.30 AM

Vecernie ..... 6.00 PM

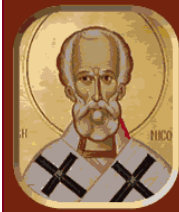
Duminica 2 Decembrie:

Utrenie și Sfânta Liturghie ..... 8.30 AM

SLUJBA DE TE DEUM
PENTRU ZIUA NATIONALA A ROMANIEI ..... 12.00 PM

Preot Paroh: Marius Daniel Dumitrescu
 917 592 2571 – mobil

THE ROMANIAN ORTHODOX METROPOLIA OF THE AMERICAS

SAINT NICHOLAS

ROMANIAN ORTHODOX CHURCH

WOODSIDE, NEW YORK

45-03 48th Ave.
 Woodside, NY 11377

tel: (718)784-4453
 cell: (917)592-2571

EVANGHELIA DIN DUMINICA A 30-A DUPA RUSALII

In vremea aceea un dregător oarecare s-a apropiat de Iisus și L-a întrebat, zicând: Bunule Învățător, ce să fac ca să moștenesc viața de veci? Iar Iisus i-a zis: Pentru ce Mă numești bun? Nimeni nu este bun, decât Unul Dumnezeu. Știi poruncile: „Să nu săvârșești adulter, să nu ucizi, să nu furi, să nu mărturisești strâmb, cinstește pe tatăl tău și pe mama ta”. Iar el a zis: Toate acestea le-am păzit din tinerețile mele. Auzind, Iisus i-a zis: Încă una îți lipsește: Vinde toate câte ai și le împarte săracilor și vei avea comoară în ceruri; apoi vino de urmează Mie. Iar el, auzind acestea, s-a întristat, căci era foarte bogat. Și, văzându-l întristat, Iisus a zis: Cât de greu vor intra cei ce au averi în Împărăția lui Dumnezeu! Că mai lesne este a trece cămila prin urechile acului decât să intre bogatul în Împărăția lui Dumnezeu. Zis-au cei ce ascultau: Și cine poate să se mântuiască? Iar El a zis: Cele ce sunt cu neputință la oameni sunt cu putință la Dumnezeu. (Luca 18, 18 - 27)

Nu dori sa vezi in chip simtit ingeri sau puteri sau pe Hristos

Nu dori să vezi în chip simțit îngeri sau puteri sau pe Hristos, ca să nu-ți ieși din minți cu desăvârșire, primind lup în loc de Păstor și închinându-te vrăjmașilor demoni.

Dacă dorești să vezi fața Tatălui Care este în ceruri, să nu dai atenție nici dacă ți s-ar înfățișa Hristos sau îngeri sau puteri! Hristos este cu adevărat prezent. Nu-i nevoie să-L vezi ca să spui că Hristos este aici, că Hristos e de față. Dacă vrei să-L vezi cu simțurile, adică cu ochii trupești, atunci încet-încet cugetul ți se va destrăma, vei fi înșelat și vei ajunge chiar și să-ți pierzi mințile. Vei vedea un lup în loc de Păstor și te vei închina demonilor în locul lui Dumnezeu, așa cum s-a întâmplat chiar și cu unii sfinți. Așadar, roagă-te nu ca să ai vedenii, nu pentru altceva, ci numai dorind să vezi fața Tatălui Care este în ceruri.

Prin urmare, în primul rând, când omul se roagă, trebuie să nu-i fie frică de nimic. Când cuiva îi este frică să umble noaptea, acesta este un semn de neputință sufletească, înseamnă că sufletul lui este neputincios. La fel se întâmplă și când se teme să meargă în cimitir; lucrul acesta este mai serios, pentru că, de cele mai multe ori, este consecința influențelor demonice. În al doilea rând, lupta celui care se roagă este pe de-a-ntregul duhovnicească. În al treilea rând, demonii încearcă, prin mijloace văzute și nevăzute, cu figuri și diferite arătări, să-l ducă în rătăcire pe cel care se roagă, însă el dorește un singur lucru: să-L vadă pe Domnul. Și știe și cum: prin faptul de a-L dori îl găsește și se unește cu El. Cel care se roagă are privirea neîmprăștiată.

Acesta este omul duhovnicesc! Prin rugăciune devine egal cu îngerii, având cea mai înaltă făgăduință de pe pământ. Ceea ce nu poate să facă nimeni altcineva, face monahul, dacă este un monah adevărat. Însă, dacă ești un monah ne-monah sau dacă îți pui în viață alte intereserele sau bune, se deosebesc între ele foarte puțin, toate cele câte nu sunt Dumnezeu fierb în același cazan -, asta nu se petrece. Eu, de exemplu, vreau păcatul și îl uit pe Dumnezeu. Lucrul acesta este rău și pătimas. Tu vrei să îl iubești pe celălalt, și stai cu el toată ziua, și așa îl uiți pe Dumnezeu. Nu

este un lucru pătimas și acesta? Iubirea se găsește în întoarcerea noastră spre Dumnezeu.

Iubirea exterioară este ceva omenesc, o virtute socială și lumească, este o afecțiune, o iubire prietenească, în timp ce adevărata iubire este plinirea legii (cf. Rom. 13, 10), este dată de Dumnezeu ca o harismă, ca un „dar desăvârșit” (Iac. 1, 17), și îl face pe om părtaș, în fiecare clipă, la Viața tuturor.

Așadar, avem, pe de-o parte, iubirea omenească, iar pe de altă parte, iubirea păcatului. Amândouă ne îndepărtează de Dumnezeu. Sigur că nu sunt unul și același lucru, însă răul constă în faptul că amândouă îndepărtează de Dumnezeu. Care rău este mai înfricoșător? Pacatul! Dar care rău este cel mai greu de vindecat? Binele! Pentru că îl îndreptăm, credem în el, îl absolutizăm și ni se pare că suntem vrednici de răsplată, că îl face Dumnezeu.

Se istorisește că unui monah i s-a spus să facă misiune printre frații săi, fiindcă aveau nevoie. „Asta este înșelare”, le-a spus, „pentru că misiunea te scoate din chilie, din locul unde este Dumnezeu, din starea de rugăciune și te aruncă în mijlocul furtunii, al vijeliei. Bun lucru este și misiunea, desigur, dar lăsați-o pe seama mirenilor!” Toți fac asta în lume, până și Ministerul Muncii și Protecției Sociale, în timp ce noi, care suntem pentru Dumnezeu, trebuie să fim sfinți.

Voi spune cuvântul meu, pe care l-am spus și celor mai tineri: Fericită este mintea care a dobândit, în vremea rugăciunii, o deplină lipsă de formă!

Am să repet ceea ce îmi place să vă spun, zice Awa Evagrie, ceea ce iubesc și simt, în care cred și pe care îl trăiesc și pe care l-am mai spus adeseori și începătorilor.

Fericit este omul care își ține, la rugăciune, mintea într-o deplină lipsă de formă, adică nu are în minte forma sau chipul vreunei persoane sau lucru, nu are nici imaginații, pentru că vrea să aibă prezența lui Dumnezeu! Astfel, conținutul minții sale este însuși Dumnezeu.

ARHIMANDRIT EMILIANOS SIMONOPETRITUL